

[Alsing Andersen.]

anstaltninger der gennemføres. Det maa være baade Befolkningens og de politiske Partiers Opgave at bedømme hver enkelt Forholdsregel baade ud fra de tilstedeværende faktiske Forudsætninger og ud fra de Grundsætninger, hvorpaa Landets Forfatningsliv hviler.

Under denne Synsvinkel har mit Parti bedømt ogsaa det foreliggende Lovforslag, og naar de i Lovforslaget omtalte Foranstaltninger skal gennemføres og det samtidig er vor Pligt at varetage de Hensyn, jeg har nævnt, mener vi, at Lovforslaget næppe kan affattes anderledes, end som det her foreligger.

Det i § 2 omhandlede særlige Spørgsmaal om at tage Personer i Forvaring er et Spørgsmaal af usædvanlig Karakter, og det bør forblive at være et Spørgsmaal af baade usædvanlig og midlertidig Karakter, helt og holdent begrundet i de ganske ekstraordinære Forhold. Dette ønsker vi at understrege stærkest muligt, i Samklang med den Retsopfattelse, der er almindelig, og som afgjort vil blive ved at være almindelig i den danske Befolkning.

I Bemærkningerne til Lovforslaget som ogsaa i Forelæggelsestalen gør den højtærede Justitsminister udtrykkeligt opmærksom paa, at der ikke fandtes nogen Lovhjemmel til de Foranstaltninger, som maatte træffes. Vi er imidlertid enige med Regeringen i, at den under Opfyldelsen af sin Pligt til at varetage Landets Interesser i denne særlige Situation maatte lade sig lede af Nødretsgrundsætningen, saaledes som den højtærede Justitsminister har redegjort for det her. Ud fra denne Erkendelse maa det da ogsaa være vor Opgave at medvirke til, at Regeringen faar fornøden Lovhjemmel til Opretholdelse af de i Øjeblikket paakrævede Foranstaltninger.

Hvad den praktiske Gennemførelse af disse Foranstaltninger angaar, er vi af den Opfattelse, at den i § 2 foreslaaede Fremgangsmaade følger en Linie, som dansk Retsfølelse lægger afgørende Vægt paa, idet der gennem de to Instanser, Københavns Byret og Højesteret, skabes Sikkerhed imod Misforstaaelser og Misbrug.

Vi maa sluttelig udtale vor Tilfredshed med, at Midlertidigheden fastslaaes saa udtrykkeligt, som Tilfældet er i § 2, næstsidste Stykke, hvor det hedder: „Forvaringen skal ophøre, saa snart den ikke længere skønnes nødvendig af Hensyn til Statens Sikkerhed eller dens Forhold til fremmede Magter. Bestemmelse herom træffes af Justitsministeren.“

Ud fra disse Betragtninger kan jeg paa det socialdemokratiske Partis Vegne tilsige den højtærede Justitsminister vor Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Vagn Bro: Under Hensyn til Bemærkningerne til nærværende Lovforslag og under Henvisning til den højtærede Justitsministers Forelæggelsestale kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Tinget stemmer for det foreliggende Forslag. Jeg kan billige, ogsaa under Hensyn til de voldsomme Tilstande, der i Øjeblikket hersker i Verden, at de kommunistiske Foreninger og Sammenlutninger forbydes, og at det bestemmes, at kommunistiske Foreninger og Sammenlutninger opløses. Jeg kan ogsaa billige, at kommunistisk Virksomhed eller Agitation forbydes, uanset om der fra de paagældende foreligger Tilslutning til Foreninger. Til Begrundelse herfor i et folkestyret Samfund anføres adskilligt og kan anføres adskilligt. Jeg nøjes med som Hovedgrund at anføre, at det under en nylig afsluttet omfattende Sag, der har været behandlet af det danske Politi, og som afsluttedes med Byrettens Dom af 7. Juli 1941, hvor 7 Personer blev idømt Straffe af Fængsel fra 2½ til 16 Aar for Foretagelse af Skibsattentater, er blevet oplyst, at en Række Personer, der var Medlemmer eller Tilhængere af det kommunistiske Parti, havde ydet Terrorgruppen Bistand paa forskellig Maade, saaledes som det fremgik af Ministerens Forelæggelsestale.

Lovforslagets § 2 bestemmer, at Personer, hvis Adfærd har givet særlig Grund til at antage, at de vil deltage i kommunistisk Virksomhed, efter Justitsministerens Bestemmelse eller med hans Godkendelse kan tages i Forvaring, naar dette skønnes nødvendigt af Hensyn til Statens Sikkerhed eller dens Forhold til fremmede Magter. Her sker en lovmæssig Ordning af de hidtidige Nødretsforanstaltninger; jeg tænker her paa, hvad der skete den 22. Juni. Her hævdes det ifølge Grundlovens § 78, at der ogsaa i de foreliggende Sager bør ske Fremstilling for en Dommer inden 24 Timer efter Anholdelsen. Den Fremgangsmaade, der fastsættes i Lovforslaget, som henlægger Kendelserne til Københavns Byret med Rekurs til Højesteret, kan vi tiltræde. Vi forstaaer helt ud, at det her særlig gælder om et politisk-administrativt Skøn, der først og fremmest maa afgøres af Justitsministeren. Derfor kan jeg godkende, at Domstolene maa tage Forvaringstagelsen til Følge, medmindre der maa antages at foreligge en aabenbar Fejltagelse med Hen-